

Toen hij gluurde en dikwijls heenliep,
 waar de liefste zat of stond,
En hij zuchtte en nergens liever
 meisje op heel de wereld vond;
Toen — de wensch naauw was gekoesterd —
 of alom reeds werd gepraat:
• Hei 't gehoord dat Van der Hummes
 met je weet wel trouwen gaat? •
Toen hij pillen had te slikken,
 bitter voor de kranke ziel.
Als: « Mag ik je felciteren? » —
 of zoo wat, dat niet beviel.
Toen hij handjes wel wou geven
 en wel kusjes bovendien,
Maar zich slechts mogt vergenoegen,
 met haar soms voor 't raam te zien.

Heerlijk rustpunt na dien zielstrijd,
 toen hij 't koen besluit maar nam,
Om de groote « coup » te wagen,
 opdat daar een eind aan kwam;
Na die dagen vol van spanning,
 waarin: « 't ja » of 't bitter « neen »,
Heil zou brengen of ellende.
 Ach! zoo'n toestand is er geen.

Tijdstip toen de rok moest dienen ,
 en de kuif werd opgezet ,
 En hij , puntig in de kleëren ,
 vraagde : « Een oogenblik belet. »
 Toen hij met papa moest spreken
 over dingen — o ! zoo teër ,
 En 't gesprek alleen bevatte :
 « 't Hoe en wat en waar Mijnheer ? »
 Toen hij met een : « Nu fiat dan ! »
 of met : « Ja — wij zullen zien ! »
 Eindelijk toch den wensch vervuld kreeg ,
 om — der liefste d' arm te biën ,
 Om met haar te mogen wandlen ,
 en wat meer daarbij behoort ,
 Doch welk zalig , zoet genieten
 al te dikwerf werd gestoord.
 Heerlijk rusten na die dagen
 toen — het praatje reeds bekend —
 .Werd gevolgd door : « Weetje 't nieuws al ?
 't Is publiek engagement. »
 Heerlijk rusten na die dagen ,
 boven alle denkbeeld naar ,
 Toen dat presenteren aankwam ,
 't ronde doen van 't jonge paar.
 « Bij van D. ook. » — « Lieve hemel !
 Och ! wel nee. » — « Maar , beste , hoor

« 't Is een achter-, achterneef nog
 van den leerling op 't kantoor. »

« Nu dan Zondag — vijf en twintig —
 overal maar een kwartier!

't Was om dood bij neêr te vallen;
 altijd weêr: « Ik heb 't plezier.... »

Overal hetzelfde praatje
 van Mevrouw: « Ik had wel regt,

« Toen ik zei: ja, 't geeft een paartje;
 nu de keus is lang niet slecht. »

Overal — een bitterkoekje —
 bij den bakker fluks gehaald,

En de vraag met vriendlijk lachje:
 « Is de trouwtijd al bepaald? »

Overal dezelfde wenschen:
 « Lange jaren van geluk,

« Steeds een heldren huwelijkshemel
 en bevrijd van 's levens druk. »

Kortom, *nonsens*, dien men, kasuwend
 op de taaije bitterkoek,

Aanhoort, tot het: « Lieve, willen
 we.... » eind maakt aan het saai bezoek.

Verder op naar oomes, tantes,
 neven, nichten, wat niet meer,

Tot men eindelijk, bij de t'huiskomst,
 gansch aêmechtig valt ter neêr.

Ergernissen zonder einde, —

« die zei dit — en die zei dat ;

Doch , hij wil er niets van zeggen ,

maar..... en die heeft ook al wat.»

Praatjes , praatjes , niets beduidend ,

waar het goed publiek meê speelt ,

Omdat men zoo graag discours heeft —

en men zich zoo ras verveelt.

Eerste bruidsdag ! heerlijk rustpunt ,

na dat trekken heen en weêr ,

Na dat onophoudlijk weêrzien ,

en dat scheiden keer op keer ,

Na dat wurmen en dat koopen —

en dat passen — zonder end ,

Wijl men al het fraai gemeubelt'

vast naar 't nieuwe kluiske zendt ;

Na dat vrijen. O , zoo heerlijk ! —

toch — niet alles op den duur

Slaat in 't einde , zalig einde !

't eerste bruid- en bruijgomsuur.

Eerste bruidsdag ! zalig rustpunt !

voorhof van den blijden echt ;

'k Wed , dat ieder op dat standpunt ,

dankbaar : « Dat's toch zóó ver » zegt.

Nog een kleine veertien dagen;

iedre dag dat is er een;

Eerst wat feesten nog met vrienden —

en — dan gaan ze zamen heen.

Bruidjes, houdt u flink en krachtig,

Bruigoms, houdt u flink en frisch,

Wijl men ginds uw huwlijksbanden

vlijtig reeds aan 't weven is,

Smaakt, tot dat het snoertje klaar is,

alles wat uw hart begeert,

'k' Wensch elk bruidspaar heerlijk weder,

heldre lucht, die heil vermeert.

Blijde dagen voor den trouwdag!

Blijde bruid- en bruigomstijd!

Mogt ge ook dan hem zalig roemen,

als ge in 's levens winter zijt.

Junij 1851.



Laatst bijgewerkt: 19 februari 2024.

www.jacobcremer.nl